

Определены факторы, которые влияют на гарантии соблюдения основоположных прав и свобод человека, и которые необходимо учитывать при принятии Украиной решения об экстрадиции. Это законность задержания с целью экстрадиции; гарантирование безопасности в случае экстрадиции лица (в контексте статьи 3 Европейской конвенции); гарантирование справедливого судебного рассмотрения в случае экстрадиции лица (в контексте статьи 6 Европейской конвенции); исчерпание и эффективность национальных средств защиты.

Ключевые слова: *задержание, экстрадиция, права человека, жестокое обращение, Европейский суд по правам человека, Конвенция о защите прав человека и основоположных свобод.*

Kulyk M. Respect for Human Rights of Person under Requested Extradiction Taking into Account Practice of European Court of Human Rights

The article is devoted to the analysis of the practice of the European Court of Human Rights for violations by the state of the rights guaranteed by the European Convention in resolving the issue of extraditing a person.

During the decision on extradition, the authorized law enforcement agencies of Ukraine must take into account the situation with respect for human rights in the requesting state, in particular concerning cruel treatment. As sources for assessing the situation of a cruel attitude in the context of Article 3 of the European Convention, it is appropriate to use the materials of the non-governmental organization Amnesty International; Information from government sources, including the US Department of State; Materials of the Helsinki Federation for Human Rights.

When deciding on the extradition of a person competent authorities of the requesting state must provide additional guarantees to the effect that if extradited person will be provided with the right to a fair trial.

Proved position to remedy in a case of extradition to be effective, it should be possible effectively verifiable legality courts - on substantive and procedural grounds - the law enforcement authority of its powers and cancel relevant decision, if necessary.

The factors that influence the guarantees of observance of fundamental human rights and freedoms are determined. They must be taken into account when Ukraine makes a decision on extradition. This is the lawfulness of detention for the purpose of extradition; Guaranteeing security in case of extradition of a person (in the context of Article 3 of the European Convention); Guaranteeing a fair trial in the event of the extradition of a person (in the context of Article 6 of the European Convention); Exhaustion and effectiveness of national remedies.

Key words: *detention, extradition, human rights, cruel treatment, European Court of Human Rights, Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms.*

УДК 343.98

*А. М. Лисенко,
І. В. Лисенко*

ТАКТИЧНІ АСПЕКТИ ПОШУКУ ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ ПІД ЧАС ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИНАМ, ПОВ'ЯЗАНИМ З ТЕРОРИСТИЧНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ

Статтю присвячено узагальненню напрямів збору та використання оперативно-розшукової інформації в протидії злочинам, пов'язаним з

терористичною діяльністю, визначенню змісту такої інформації та її значення для протидії досліджуваним злочинам. У статті здійснено розподіл збору оперативно-розшукової інформації на стратегічний і тактичний рівні, визначено джерела отримання цієї інформації та напрями її використання.

Ключові слова: *тероризм, оперативно-розшукова інформація, злочини, пов'язані з терористичною діяльністю.*

Постановка проблеми. Дослідження тактичних аспектів пошуку оперативно-розшукової інформації в протидії злочинам, пов'язаним з терористичною діяльністю обумовлена з одного боку значною поширеністю в сучасній Україні цих злочинів та недостатнім рівнем організації протидії їм з боку правоохоронних органів (особливо, що стосується попередження), а з іншого - відсутністю наукової концепції з цього питання.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Такі науковці, як В.Ф. Антипенко [1], В.П. Ємельянов [2], В.І. Іванов [3], К.А. Корсаков [3], В.А. Ліпкан [4], М.Л. Мельника [5], Р.В. Мукоїда [6], Д.Й. Никифорчук [4], М.М. Руденко [4], М.В. Семікін [7], Є.Б. Серова [3], С.А. Солодовников [8], М.І. Хавронюка [5] розглядали у своїх працях окремі питання протидії злочинам, пов'язаним з терористичною діяльністю, але комплексно на системній основі питання збору та використання оперативно-розшукової інформації в протидії цим злочинам, не досліджувалися.

Формування цілей. Відповідно метою цієї статті є узагальнення напрямків збору та використання оперативно-розшукової інформації у протидії злочинам, пов'язаним з терористичною діяльністю, визначення змісту такої інформації та її значення для протидії досліджуваним злочинам. Наукова новизна полягає у розподілі збору оперативно-розшукової інформації під час проведення антитерористичної діяльності на стратегічний і тактичний рівні, детальному визначенні джерел отримання даної інформації та визначенню напрямків її використання.

Виклад основного матеріалу. Процес формування оперативно-розшукової інформаційної бази, що використовується в антитерористичній діяльності, нерозривно пов'язаний із застосуванням не тільки методів оперативно-розшукової діяльності, а й загальнонаукових методів.

Правоохоронні органи як суб'єкти антитерористичної діяльності у вирішенні своїх завдань постійно використовують весь комплекс загальнонаукових і спеціальних методів. Організація та здійснення оперативно-розшукових заходів, проведення попередніх досліджень, ведення та використання оперативно-розшукових обліків нерозривно пов'язане з використанням таких загальнонаукових методів як: спостереження, опис, порівняння, експеримент, моделювання, вимір, обчислення, геометричне побудова, кібернетика.

Усі перераховані методи в комплексі із засобами оперативно-розшукової діяльності повинні ефективно використовуватися для отримання та формування оперативно-розшукової інформації потрібної правоохоронним органам для виявлення, попередження та розслідування злочинів, пов'язаних з терористичною діяльністю.

Говорячи про специфіку антитерористичної діяльності правоохоронних органів, слід визнати, що мало дослідженою залишається тема оперативно-розшукового забезпечення такої стадії терористичної діяльності як її попередження. Ми акцентуємо увагу саме на цій формі протидії досліджуваним злочинам, у зв'язку з тим, що він є найбільш ефективним з точки зору запобігання настанню незворотних суспільно-небезпечних наслідків терористичної діяльності.

Як відомо, процес учинення злочину, зокрема, пов'язаного з терористичною діяльністю, містить кілька стадій: приготування; замах на злочин; закінчення злочину. У процесі оперативно-розшукової діяльності, а також у ході досудового розслідування можуть бути виявлені ознаки злочину на всіх трьох стадіях. Залежно від зазначених стадій можуть застосовуватися ті чи інші заходи, методи й засоби оперативно-розшукової діяльності щодо виявлення, попередження та розслідування злочинів.

На стадії підготовки до вчинення злочинів, пов'язаних з терористичною діяльністю, коли здійснюються підготовчі дії по створенню умов і придбання засобів учинення злочину, оперативні й слідчі підрозділи можуть мати можливість запобігти діям по реалізації злочинного задуму. Для припинення злочину на стадії його підготовки потрібно мати інформацію про: заплановані злочинні дії, а також осіб, які беруть участь у його підготовці, їх задуми, цілі та засоби вчинення злочину. Така інформація, на нашу думку, повинна містити дані про місце, час, спосіб учинення злочину, пов'язаного з терористичною діяльністю, а також про осіб, що в тій чи іншій мірі, беруть участь у плануванні й учиненні злочину.

Переваги превентивних дій, що забезпечують попереджувальну діяльність правоохоронних органів, володіння ініціативою, дають можливість уже на ранніх стадіях підготовки актів тероризму припиняти їх та викривати злочинців. Основу забезпечення таких дій становить оперативно-розшукова інформація.

Слід констатувати, що на сьогодні оперативні підрозділи СБУ і МВС України, що мають відношення до боротьби з тероризмом не готові до протидії з боку терористичних формувань. По переважній більшості актів тероризму, що готувалися та були вчинені, практично не було отримано оперативно-розшукової інформації до моменту вчинення злочину.

Оперативно-розшукова інформація, що отримана та використовується в антитерористичній діяльності – це дані про осіб, предмети, факти, події та процеси, одержувані законним шляхом під час оперативно-розшукової діяльності та матеріально зафіксовані й систематизовані. Метою збору такої інформації є сприяння антитерористичної діяльності щодо виявлення, запобігання та припинення злочинів, пов'язаних з тероризмом.

Процес організації збору, накопичення та реалізації такої інформації оперативними підрозділами, на нашу думку, можна представити у вигляді рішення трьох типових завдань:

1. Діяльність спрямована на збір і накопичення інформації для виявлення проявів терористичної діяльності, яка ведеться постійно (від декількох місяців до декількох років) оперативними підрозділами

правоохоронних органів, як профілактична або накопичувальна робота. Коли немає конкретних даних на певних осіб і формування, які планують терористичну діяльність. Ця робота може вестися роками, і отримана інформація може реалізуватися не в конкретних заходах або легалізуватися як розвідувальна інформація, а як така, що виявляє тенденції, характер проявів тероризму в окремих регіонах, терористичних формуваннях тощо.

2. Діяльність оперативних підрозділів правоохоронних органів, спрямована на отримання інформації, у ході проведення конкретних оперативно-розшукових заходів щодо попередження та припинення злочинів, пов'язаних з терористичною діяльністю. Ця діяльність має свою специфіку, тому що пов'язана з діяльністю в певному місці, у реальному масштабі часу, коли злочин уже знаходиться на стадії підготовки до реалізації. Терористи продовжують свої дії на рівні загроз, висування вимог до влади, триває процес переговорів. У рішення другого типового завдання також входить проведення оперативно-розшукових заходів і силової акції зі звільнення заручників, важливих стратегічних, об'єктів і нейтралізація терористів.

3. Забезпечення з використанням оперативно-розшукових методів діяльності правоохоронних органів після проведення антитерористичної операції, або після вчинення злочину, пов'язаного з терористичною діяльністю. При виконанні цього завдання відбувається активна взаємодія оперативних і слідчих підрозділів правоохоронних органів.

Значимо, що найбільш значна за обсягом робота зі збору оперативно-розшукової інформації відбувається саме під час вирішення першого з наведених типових завдань. З урахуванням цього розглянемо детально хід його вирішення.

Під час оперативно-розшукового забезпечення антитерористичної діяльності, яка ведеться постійно, інформація оперативних підрозділів повинна формуватися й накопичуватися передусім у вигляді оперативних обліків. Ці обліки повинні накопичувати й систематизувати інформацію про: діяльність політичних, націоналістичних, сепаратистських, релігійних, вахабітських та інших екстремістських рухів, які можуть бути пов'язані з тероризмом.

Така інформація може збиратися з різних джерел, до яких, на нашу думку, можна віднести:

1. Збори, зібрання активу й рядових членів рухів; друковані органи націоналістичних (сепаратистських) рухів; акції цих рухів у період передвиборних і виборчих кампаній; зв'язки зазначених рухів з подібними течіями в інших країнах або на суміжних територіях [9, с. 109].

2. Діяльність мережі релігійних організацій (громад, парафій); місць розташування їх центрів, таборів і баз підготовки, інформаційних центрів, друкарень, видавництв та радіомовних станцій; організовані зустрічі в дні релігійних свят і знаменних дат; випадки покидання окремими особами місць постійного проживання або роботи в дні релігійних свят і знаменних дат; закупівлі великої кількості продуктів або замовлення святкових обідів

напередодні релігійних свят і знаменних дат; будівництва та виготовлення культових об'єктів або предметів; пошиття одягу, головних уборів та інших елементів для релігійних обрядів; інших інформаційних джерел.

Оперативно-технічне забезпечення діяльності правоохоронних органів щодо збору такої інформації може здійснюватися за допомогою прихованих відеокамер, акустичних датчиків прослуховування, негласного фотографування, відео-, аудіозапису тощо.

3. Інформація про родинні та земляцькі зв'язки лідерів, організаторів та активних учасників терористичних формувань. Процес отримання такої інформації має певні труднощі у зв'язку з відсутністю зазвичай надійних оперативних позицій у злочинних етнічних угрупованнях і діаспорі. На практиці дуже складно організувати оперативне впровадження конфідентів у середовище терористичних формувань, де взаємини між їх членами збудовані на родинних (етнічних, родинних, тейпових, земляцьких) зв'язках. Негативно позначається на результатах роботи відсутність надійних оперативних позицій серед лідерів та учасників терористичних груп та організацій.

4. Незаконний обіг зброї, боєприпасів і вибухових речовин. Одним з напрямів такої роботи є створення інформаційної системи з обліку осіб, які мають досвід ведення вибухових робіт, професійного використання вогнепальної зброї.

5. Зв'язки у сфері економіки та фінансів. Без економічної та фінансової підтримки не може існувати жодна терористична організація. Як джерела економічної та фінансової допомоги можуть виступати: прямі інвестиції з впливових зарубіжних організацій і від приватних осіб; матеріальна підтримка діаспор, що проживають за кордоном; збір коштів тощо.

6. Дні свят, ювілеїв та особливих дат у середовищі членів терористичних організацій. Як джерела одержуваної інформації ці дати насичені різноманітними дозвільними розважальними подіями, у результаті яких спостерігається зниження конспірації, проявляються цікаві зв'язки, об'єкти й дії. Найчастіше це пов'язано з приїздом гостей і супроводжуваних їх осіб. Інформаційні дані можуть поповнюватися за рахунок фіксації (у тому числі прихованої) осіб, автомобілів, телефонних переговорів, кореспонденції, подарунків тощо.

7. Радіопереговори між терористичними організаціями та їхніми членами. Поряд з прослуховуванням телефонних переговорів оперативними (спеціалізованими) підрозділами можуть проводитися радіоперехоплення повідомлень від абонентів з різними позивними. Зняття інформації з радіоканалів здійснюється відповідно до правил конспірації. Зазначені дії засновані на застосуванні спеціальних засобів пеленгації й радіоперехоплення, контролю та фіксації на інформаційному носії – магнітній стрічці або засобах, заснованих на комп'ютерних технологіях [9, с. 115].

Ефективність радіоборотьби з перехоплення залежить від рівня кваліфікації співробітників – фахівців оперативно-технічних підрозділів, перекладачів, криптоаналітиків, а також апаратного парку технічних засобів.

8. Облік переміщення осіб, які становлять оперативний інтерес. До подібних джерел інформації слід відносити щодобовий збір інформації про осіб, які оселилися в готелях та які прибувають з окупованих частин Донецької й Луганської областей, АР Крим. З цією метою можуть використовуватися комп'ютерні бази даних із системою електронної пошти.

Важливе значення також може мати розробка інформаційної системи обліку пасажирів авіаційного та залізничного транспорту. У базу даних можуть заноситися відомості про пасажирів: його національність і вік; де придбаний квиток; чи є пільги; форма оплати; переміщається один або з дітьми, із сім'єю, у складі групи; квиток придбаний в один кінець або туди й назад та інші дані. Сукупність даних визначає ступінь уваги правоохоронних органів до цього пасажирів під час проведення особистого огляду та огляду його багажу.

Одним з напрямів отримання інформації може бути організований спільно з військовими комісаріатами облік осіб, звільнених з військової служби за контрактом та з правоохоронних органів за підставами, що дискредитують їх, осіб які проходили службу в період бойових дій у Донецькій і Луганській областях на предмет підтримки злочинних зв'язків із членами терористичних формувань.

Таким чином, інформаційна база, потрібна для виявлення, попередження та розслідування злочинів, пов'язаних з терористичною діяльністю, представляє собою систему відомостей про об'єкти, які раніше фігурували в отриманій оперативно-розшуковій інформації.

Характер організації збору зазначеної вище інформації, на нашу думку, можна розділити на два рівні.

До першого рівня відноситься збір стратегічної інформації протягом тривалого періоду (від декількох місяців до декількох років) з послідовним накопиченням даних, їх аналізом, з подальшою реалізацією в ході превентивних дій. Отримана інформація накопичується, систематизується та аналізується із численних і вельми різноманітних джерел. До основних джерел отримання інформації відносяться: особи, які надають конфіденційну допомогу правоохоронним органам, автоматизовані інформаційні бази даних про осіб, підозрюваних у причетності до терористичних формувань і терористичної діяльності, включаючи навіть такі дані, які на перший погляд не мають безпосереднього відношення до протиправної діяльності.

Стратегічна інформація відображає активну діяльність окремих терористів та їх формувань, сфери, регіони, тенденції й масштаби їх діяльності. Тут важливо те, що стратегічна інформація - це не тільки сукупність окремих фактів, що характеризують реальну картину дійсності, а й результати аналітичної роботи, що включає елементи прогнозування. Стратегічна інформація є основою для висновків щодо оцінки оперативної обстановки, що складається на регіональному, національному та міжнародному рівнях.

При цьому аналітичний етап дослідження стратегічної інформації можна визначити як стадію логічного синтезу окремих елементів

інформації, які зовні не володіють реляційними відносинами, у систему інформації цільової спрямованості. Кінцевим результатом цього етапу є нове знання, яке визначається не як конкретний факт або елемент інформації, а як результат вивчення, перевірки, оцінки та узагальнення останньої. Така інформація стосується структури, тенденцій та масштабів терористичної діяльності, її географічних масштабів, планів і можливостей.

На підставі цієї інформації будується концепція превентивних дій, що реалізуються під час комплексних заходів антитерористичної діяльності (у сфері фінансів, незаконного обігу зброї, нелегального бізнесу, нелегальної міграції, у діяльності окремих релігійних конфесій тощо).

До другого – тактичного рівня відносяться активні й цілеспрямовані дії оперативних підрозділів правоохоронних органів щодо збору інформації про об'єкти терористичної діяльності й конкретних злочинних задумках терористів. У ході таких дій реалізується збір тактичної інформації в реальному масштабі часу дій правоохоронних сил. Інформація, отримана під час таких операцій, у більшості випадків реалізується як докази при виявленні, попередженні та розслідуванні фактів терористичної діяльності. Особливістю тактичної інформації є така властивість як швидка втрата її актуальності, тому вона повинна бути реалізована протягом декількох годин, діб. Такий підхід обумовлений тим, що в подальшому це зробити буде вже неможливо або настануть незворотні наслідки, пов'язані із заподіянням шкоди життю, здоров'ю осіб, а також їх майну.

Найцінніша тактична інформація реалізується в ході затримання підозрюваних і включає перелік відомостей, які в подальшому зможуть бути використані як докази під час досудового розслідування. Наприклад, однією з форм прояву тероризму є захоплення заручників або важливих об'єктів, порушення функціонування яких може створювати загрозу громадській безпеці. У результаті нападу й захоплення заручників (стратегічних об'єктів) терористи, як правило, висувають свої вимоги державним структурам влади в обмін на їх звільнення. Ситуація специфічна тим, що терористична акція вже здійснена: захоплені заручники, існує реальна загроза застосування вибухових пристроїв, вогнепальної зброї тощо, тривають переговори, терористи висувають владі свої вимоги. Відмінними рисами цієї ситуації є: несподіванка й раптовість дій; незавершеність дій; демонстративність і реальність загрози дій.

У такій ситуації діяльність правоохоронних органів буде спрямована на проведення за допомогою, у тому числі й оперативно-розшукових засобів і методів: пошуково-розвідувальних заходів; подальше ведення переговорів з терористами; на силову акцію про припинення загрози настання небезпечних наслідків, насамперед загибелі заручників, а також подальші дії щодо встановлення особи злочинців, їх зв'язків і в кінцевому підсумку на повне виявлення й розслідування злочину, пов'язаного з терористичною діяльністю.

Згідно зі ст. 10 Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність» [10] та відповідно до теми нашої наукової статті зібрана оперативно-

розшукова інформація та матеріали оперативно-розшукової діяльності використовуються:

1) як приводи та підстави для початку досудового розслідування за фактами підготовки та вчинення злочинів, пов'язаних з терористичною діяльністю;

2) для отримання фактичних даних, які можуть бути доказами в кримінальному провадженні, порушеному за фактами підготовки та вчинення злочинів, пов'язаних з терористичною діяльністю;

3) для попередження, виявлення, припинення й розслідування злочинів, пов'язаних з терористичною діяльністю, розшуку злочинців;

4) для забезпечення безпеки працівників суду, правоохоронних органів та осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві щодо злочинів, пов'язаних з терористичною діяльністю, членів їх сімей та близьких родичів;

5) для взаємного інформування підрозділів, уповноважених здійснювати оперативно-розшукову діяльність, та інших правоохоронних органів з приводу отримання інформації про факти підготовки та вчинення злочинів, пов'язаних з терористичною діяльністю та осіб до них причетних;

6) для інформування з указанного приводу державних органів відповідно до їх компетенції.

Висновки. Зазначимо, що пошук оперативно-розшукової інформації входить до змісту інформаційно-аналітичного забезпечення оперативно-розшукової діяльності та є його складовим елементом. Відповідно до теми представленої роботи інформаційно-аналітичне забезпечення оперативно-розшукової діяльності щодо протидії злочинам, пов'язаним з терористичною діяльністю, являє собою скоординовану, організаційно-функціональну систему діяльності сил оперативних підрозділів правоохоронних органів, оперативно-розшукових засобів і методів отримання, обробки, накопичення, аналізу та використання оперативно-розшукової інформації в цілях протидії досліджуванім злочинам.

Інформаційно-аналітичне забезпечення протидії злочинам, пов'язаним з терористичною діяльністю, виражає сутність і цільову спрямованість оперативно-розшукової діяльності загалом, характеризує роботу оперативних підрозділів правоохоронних органів у протидії злочинності.

Правильне уявлення про такий складовий елемент інформаційно-аналітичного забезпечення протидії злочинам, пов'язаним з терористичною діяльністю як пошук оперативно-розшукової інформації дозволяє аналізувати й розробляти перспективні напрями для підвищення ефективності антитерористичної діяльності правоохоронних органів.

Використані джерела:

1. Антипенко В. Ф. Теории мирового развития и антитеррористическое право. Логика сопрягаемости : монография / В. Ф. Антипенко. - К., 2007. - 440 с.

2. Ємельянов В. П. Злочини терористичної спрямованості (тероризм) : монографія / В. П. Ємельянов. - Х. : Рубікон, 1997. - 160 с.

3. Преступления террористической направленности: уголовное преследование на досудебных стадиях / [Иванов В. И., Корсаков К. А., Серова Е. Б.

и др.] ; под научной редакцией О. Н. Коршуновой. – СПб. : Издательство «Юрид. центр Пресс», 2003. – 435 с.

4. Ліпкан В. А. Боротьба з тероризмом : навч.-практ. посібник / В. А. Ліпкан, Д. Й. Никифорчук, М. М. Руденко. – К. : Знання України, 2002. – 254 с.

5. Науково-практичний коментар Кримінального кодексу України від 5 квітня 2001 року / за ред. М. Л. Мельника, М. І. Хавронюка. – К. : Каннон, 2001. – 1104 с.

6. Мукоїда Р. В. Організаційно-тактичні засади протидії злочинам, пов'язаним з терористичною діяльністю : дис. ... кандидата юрид. наук : 21.07.04 / Мукоїда Руслан Вікторович. – Одеса, 2008. – 229 с.

7. Семикін М. В. Створення терористичної групи чи терористичної організації як різновид тероризму / М. В. Семикін // Вісник національного університету внутрішніх справ. – Х., 2002. – № 19. – С. 13–15.

8. Солодовников С. А. Терроризм и организованная преступность : монография / С. А. Солодовников. – М. : Закон и право, 2008. – 176 с.

9. Гузиков В. Г. Особенности технико-криминалистического обеспечения пресечения, раскрытия и расследования преступлений, связанных с терроризмом : дисс. ... кандидата юрид. наук : 12.00.09 / Гузиков Владимир Геннадьевич. – Волгоград, 2003. – 191 с.

10. Про оперативно-розшукову діяльність : закон України від 18.02.1992 № 2135-ХІІ / Відомості Верховної Ради України. – К., 1992. – № 22. – Ст. 180.

Стаття надійшла до редколегії 26.12.2016

Лысенко А. Н., Лысенко И. В. Тактические аспекты поиска оперативно-розыскной информации при противодействии преступлениям, связанным с террористической деятельностью

Статья посвящена обобщению направлений сбора и использования оперативно-розыскной информации в противодействии преступлениям, связанным с террористической деятельностью, определению содержания такой информации и ее значения для противодействия исследуемым преступлениям. В статье осуществлен раздел сбора оперативно-розыскной информации на стратегический и тактический уровни, оперделены источники получения данной информации и направления ее использования.

Ключевые слова: *терроризм, оперативно-розыскная информация, преступления, связанные с террористической деятельностью.*

Lysenko A., Lysenko I. Tactical Aspects of Examining Operation and Search Information in Opposing Crimes Related to Terrorist Activities

The article is devoted to the generalization of collection and use of areas of operatively-search information for the detection, prevention and investigation of crimes related to terrorist activities, the definition of the content of such information and its importance to counter the crimes under investigation. The article presents the collection section of operatively-search information on the strategic and tactical levels, operdeleny sources of this information, and directions for its use. Scientific novelty lies in the distribution of the collection of operational information during anti-terrorist activities on the strategic and tactical level, defining detailed sources of information in the sector and its use.

According to the authors the process of collection, storage and sale of information about crimes related to terrorism operative divisions can be presented as a solution to

the three typical problems: 1) aims at the collection and accumulation of information to identify manifestations of terrorism, which is the time (from several months to several years) operative divisions of law enforcement, as a preventive or funded work. and there is no specific data on specific individuals and the formation of that plan terrorist activities; 2) operational activities of law enforcement agencies aimed at obtaining information in the course of certain search operations for the prevention and suppression of crimes related to terrorist activities; 3) ensuring the use of operational search methods of law enforcement after the anti-terrorist operation, or after the crime, linked to terrorist activities.

The nature of the collection of the above information, the authors divided into two levels. The first level concerns the collection of strategic information over a long period (from several months to several years) of consistent accumulation of data, their analysis, with further sale in the preventive actions. The second – the tactical level are active and operational units purposeful actions of law enforcement agencies to collect information about the objects of terrorism and specific criminal designs of terrorists..

Key words: *terrorism, operatively-search information, crimes related to terrorist activities.*

УДК 347.963

Л. М. Лобойко, О. Г. Шило,
Л. М. Москвич, Н. В. Глинська,
О. І. Марочкін

СУДОУСТРІЙНІ ТА КРИМІНАЛЬНІ ПРОЦЕСУАЛЬНІ АСПЕКТИ ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ В УКРАЇНІ

На підставі аналізу положень вітчизняного та зарубіжного законодавства розглянуто судоустрійні та кримінальні процесуальні аспекти протидії корупції в Україні. Феномен корупції розкрито через призму взаємовпливу широкого спектра правових, соціальних та інших чинників. Досліджено організаційно-правові засади попередження корупції в судовій системі; здійснено оцінку корупціогенності кримінального процесуального законодавства України та розглянуто її окремі аспекти. За результатами дослідження досвіду деяких розвинених країн запропоновано зміни й доповнення до чинного судоустрійного законодавства та КПК України. Наголошено на важливості проведення й надалі теоретико-правових досліджень у цій царині.

Ключові слова: *корупція, запобігання корупції, судоустрій, корупційні ризики в кримінальному провадженні.*

Закінчення. Початок див.: Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка. – 2016. – № 4.

2. Оцінка корупціогенності кримінального процесуального законодавства України

2.1. Теоретико-правові основи оцінки корупціогенності кримінального процесуального законодавства України

Корупція в царині кримінального провадження являє особливу небезпеку, адже в цьому сегменті державної діяльності за наявності відповідних підстав застосовуються заходи забезпечення кримінального провадження, що суттєво обмежують конституційні права, свободи й законні інтереси людини, а також вирішується питання щодо притягнення особи до